

tillämpning äfven i Lappmarken, utomdess att Lappmarkens utveckling, genom att draga de friskaste arbetskrafterna från jordbruket, skulle helt och hållet omintetgöras. Jag vågar derföre vördsammast hemställa:

att Riksdagen, derest den af Kongl. Maj:t föreslagna lag om allmänna värnpligten af Riksdagen antages, ville i underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla, att Lappmarkernas befolkning inom Vester- och Norrbottens län måtte, på grund af sina förut erhållna privilegier, tillsvidare, och intilldess sig visar, att de ega förmåga deltaga i allmänna värnpligten, derifrån frikallas.

Stockholm den 22 Januari 1877.

P. A. Hellgrén.

Häruti instämma:

A. Bäckström, *Per Nilsson*
från Norrbottens län.

N:o 20.

Af Herr **A. P. Lind:** *Om utarrenderande af Tullgarns Kungsgård.*

Då Kongl. Maj:t i sin Nådiga Proposition angående Statsverkets tillstånd och behof äskat åt Sig fri disposition af Hennes Majestät Enkedrottningen Josefinas i lifstiden innehafda enkesäte, »Tullgarns Kungsgård med tillhörande hemman, lägenheter och inventarier», så har jag vid begrundande häraf och med fästadt afseende å de årliga anslagen, kommit till den slutsats, att förenämnda Kungsgård med hvad dertill hörer icke

är för Hans Majestäts ekonomi behöflig, utan mera behof är af nöden att genom utarrendering af berörda egendom bereda statsverket en årlig inkomst som, åtminstone i någon mån, kan underlätta dess år efter år ökade utgifter, hvilka isynnerhet fjerde och femte Hufvudtitlarne i milliontals kronor kräfva. Alltså tager jag mig friheten vördsamt föreslå:

Att Tullgarns Kungsgård med hvad dertill hörer må för statens räkning utarrenderas på tjugu år och årliga arrendet till statsverket ingå.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1877.

A. P. Lind.

N:o 21.

Af Herr S. A. Hedin: Om ändring af Regeringsformens §§ 11—12.

Regeringsformen har, § 8, såsom allmän regel stadgat, att intet »regeringsärende», äfven det allra obetydligaste, må af Konungen afgöras, »derest icke minst tre af statsråden, utom vederbörande föredragande, tillstädes äro.» När Regeringsformen från denna regel undantager, jemte de i § 15 afhandlade kommandomålen, äfven ministeriella ärenden enligt §§ 11—12 (och 32), har den, utan några därför af grundlagsförfattarne angifna skäl, för dessa ärendens behandling stadgat former, hvilka strida mot en af det nya statsskickets grundsatser och ännu mer mot nutidens konstitutionella begrepp och anspråk, samt hvilkas olämplighet blifvit af erfaren-